

Շիրվանշահէի լեզուն ճոխ չէ. նրա հայերէնը յաճախ կաղում է : Ոճը հատուկ է ու պատկերալից : Կենդանի ու զուսպ հեղնանքը առանձին աշխոյժ ու գրաւչութիւն են տալիս նրա գրած քններին : Ուժեղ է նրա երկախօսութիւնը : Նրա պատկերները գծւած են վարպետի լայն վրձինով, գոյների բազմազանութեամբ : Երկերի նիւթն ու դադարարները մարդկային են, յառաջադիմութեան աղբիւրից առնւած, յաճախ, տիպական ու մնայուն :

Թէ որպէս արւեստագէտ եւ թէ իրրեւ ընկերային միջավայրը պատկերացնող, Շիրվանշահէն կը մնայ հայոց զրականութեան ամենաազգի ընկնող դէմքերից մէկը, Սունդուկեանի ու Նար-Դոսի կողքին :

Ս. Վ.

ՓՐՕՖ. Ս. ՍՈՂԻԿԵԱՆ

Մայիս 28-ին, Հիւս. Ամերիկայի Րոչեսթըր քաղաքում, 83 տարեկան հասակում, վախճանել է Կարնի Սանասարեան դպրոցի հիմնադիր ու զեկավար երրորդութեան վերջին անդամը՝ Փրոֆ. Սարգիս Սողիկեանը : Հանգուցեալը Պարբերդցի էր : Ծնւած պէտք է լինի 1852-53 թւականներին : Նախնական կրթութիւնը ստանալով իր ծննդավայրում՝ պատանի հասակում, իրրեւ Մկրտիչ Սանասարեանի սաներից մէկը, ուղարկել էր Գերմանիա ուսումը կատարելագործելու համար :

Տասը տարի Գերմանիայում սովորելուց յետոյ, Սողիկեանը վերադարձաւ Թիւրքիա եւ Յ. Մատթեանի ու Գ. Արուլեանի հետ մասնակցեց Սանասարեան վարժարանի հիմնադրութեան եւ այնուհետեւ շուրջ 40 տարի ծառայեց այդ հաստատութեան, որպէս ուսուցիչ եւ դաստիարակ : Իր մասնագիտութիւնն էր՝ կրօն, լեզուներ, արւեստ : Բնաւորութեամբ մեղմ, դիւրահաղորդ, լայնօրէն զարգացած՝ Սողիկեանը ջերմօրէն սիրւած էր թէ իր սաների, թէ պաշտօնակիցների, թէ դրսի հասարակութեան եւ թէ կառավարական շրջանների կողմից : Սանասարեան դպրոցը իր յաջողութիւնների համար շատ բանով պարտական էր նրան :

1915-ի Եղեռնից փրոֆ. Սողիկեանը աղատեց հրաշքով - չնորհիւ գերման հիւպատոսի հետ ունեցած անձնական կապերի : Նոյն հիւպատոսի միջոցով աղատեց եւ ուրիշ հայերի կեանքեր : Պատերազմից յետոյ գաղթեց Ամերիկա, ուր եւ վերջացրեց իր արդիւնաւոր կեանքը :

